

Grund til at forhøje Summen. Blot at der skete en anden Fordeling end den nuværende, kunde, som jeg nævnede den Gang, bedre noget paa Forholdene. Jeg skal derfor paa ny henstille til den højtærede Minister, eventuelt det ærede Finansudvalg, om ikke denne Sum kunde blive forhøjet til 3dje Behandling.

Ved Finanslovens 1ste Behandling berørte jeg en anden Sag, idet jeg henstillede, om det ikke snart var paa Tide, at vi fik forelagt et Lovforslag, som gav Menighederne en Medbestemmelsesret ved Valget af deres Præster. Det glæder mig, at ærede Medlemmer ved denne Lejlighed have optaget samme Henstilling til den højtærede Minister. Naar jeg drager Sagen frem nu, er det nærmest foranlediget ved en Udtalelse af den højtærede Minister forleden om, at der for Tiden kun var ringe Grund for Menighederne til at klage, idet den højtærede Minister saa vidt muligt tog Hensyn til Menighedernes Ønsker. Hvor mange Menigheder der har været saa heldige, skal jeg ikke kunne sige, men jeg kan i hvert Fald nævne flere Eksempler paa min Egn og særlig et specielt Tilfælde i mit eget Sogn, hvor det langt fra er Tilfældet. Det uheldige deri har jeg ogsaa Erfaring for, og jeg tror, at baade for Kirkens og det kristelige Livs Skyld burde den Slags Ting ikke gentage sig. Den ærede Minister nævnede i samme Forbindelse, at Tidspunktet ikke var heldigt til at optage en saadan Lovgivning, fordi der ved Embedsledighed i 9 à 10 Tilfælde først kom en Adresse for og saa en Adresse imod, hvilket vel sagtens skulde betyde, at Menighederne ikke vare enige. Saadanne Forhold kan man vel vanskelig blive fri for nogen Sinde, men jeg vil her sige, at hos os indkom der ogsaa to Adresser, en for og en imod, men der var dog det at bemærke derom, at medens den ene Adresse havde 350 Underskrifter af boddende Menighedsmedlemmer, var der kun 20 paa den anden. Jeg tror, at man deraf faar et fyldigt Indtryk af Menighedens Ønske i saa Henseende.

Endelig kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger i Tilslutning til det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre) angaaende Gaarden Nordruplund under Sorø Akademi. Den er 6—700 Tdr. Land stor, og det fremgaar af Oplysningerne, at den ikke giver stort Overskud. Den højtærede Minister oplyser endvidere, at Hovedbygningen er saadan, at man vanskelig kan sælge Gaarden, som den nu er, og maaske daarligt forpagte

den ud, det ved jeg nu ikke. Men naar Hovedbygningen er saa simpel, var det saa ikke paa Tide, at det ærede Finansudvalg i Forbindelse med den højtærede Minister tog det Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse? Mon ikke her netop var et Tilfælde, hvor man kunde udstykke i mindre Parceller, i mindre Brug? Jeg ved i hvert Fald af egen Erfaring, at man kan faa noget mere ud af Jorden, end det fremgaar af Oplysningerne om den Gaard, som Staten driver. Jeg ved, at der er Trang til saadanne Smaalodder, idet jeg selv har været med til at købe en større Gaard og sælge den igen. I Løbet af 14 Dage solgte vi al Jorden, og det var ikke til den Pris, som vi kunne sælge den til, hvis vi ikke havde udstykket den. Her er Anledning for Finansudvalget til i Forbindelse med den højtærede Minister at optage det Spørgsmaal til Overvejelse, om ikke Staten netop kunde begynde med at gøre et Forsøg med denne Gaard, for at faa at vide, om der er Trang til saadanne Smaabrug eller ikke. Jeg er temmelig sikker paa, at det vil være let at gennemføre, og temmelig sikker paa, at Indtægten deraf skulde langt overstige det, som Staten faar ud af Gaarden ved selv at drive den.

Nøhr: Naar jeg tager Ordet om et lokalt Spørgsmaal fra min Valgkreds, er det, fordi den Afgørelse, der er truffen, har bragt Skuffelse og Utilfredshed. Jeg havde tænkt paa at ville bringe den højtærede Minister en erkendtlig Tak, fordi han har indbragt Forslaget, men denne Tak maa være lidt begrænset, eftersom Finansudvalgets Stilling er bleven den, at det har tilintetgjort de Bestræbelser, der have været gjorte, idet man har villet indskrænke det til et Kapel, og naar den højtærede Minister straks uden videre erkender, at han kan tage mod det, maa jeg forudsætte, at det beror paa en Misforstaaelse, og at den højtærede Minister ikke er saa tilstrækkelig kendt med Forholdene, som jeg forudsatte. Spørgsmaalet vil findes under Nr. 68 i Ændringsforslagslisten og under Nr. 98 i Betænkningen. I 1891—92 nævntes Svinø Halv blandt de Steder, hvor der var Trang til en Kirke, og dette foranledigede, at Beboerne dernede satte sig i Forbindelse med Ministeren for at faa en Kirke. De sædvanlige Betingelser bleve saa tilbudte dem. Naar de skaffede 2,000 Kr. til Reservefond og en Plads til at bygge Kirken, vilde det blive taget under Overvejelse, om de kunde faa denne Kirke. Det lykkedes ogsaa for dem at